तंद्रींआलस्यं ॥ १९॥ परिचारार्हंपूजार्हं ॥२०॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचतुरधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०४ ॥ ॥ ७ ॥ सात्विति ॥१॥२॥ प्रतिश्रयैःआश्रयैःशयनासनाद्यैः

निक्षिप्यराजपुत्रीतुतंद्रींमानंतथैवच ॥ आतस्थेपरमंयत्नंब्राह्मणस्याभिराधने ॥ १९ ॥ तत्रसाब्राह्मणंगत्वापृथाशौचपरासती ॥ विधिवत्परिचारार्हंदेववत्प

र्यतोषयत् ॥ २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिकुंडलाहरणपर्वणिपृथाद्विजपरिचर्यायांचतुरधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०४ ॥ ॥ ७ ॥

वैशंपायनउवाच सातुकन्यामहाराजब्राह्मणंसंशितव्रतं ॥ तोषयामासशुद्धेनमनसासंशितव्रता ॥ १ ॥ प्रातरेष्याम्यथेत्युक्त्वाकदाचिद्द्विजसत्तमः ॥ तत आयातिराजेंद्रसायंरात्रावथोपुनः ॥ २ ॥ तंचसर्वासुवेलासुभक्ष्यभोज्यप्रतिश्रयैः ॥ पूजयामाससाकन्यावर्धमानैस्तुसर्वदा ॥ ३ ॥ अन्नादिसमुदाचारःशय्यासनकृतस्तथा ॥ दिवसेदिवसेतस्यवर्धतेनतुहीयते ॥ ४ ॥ निर्भर्त्सनापवादैश्चतथैवाप्रिययागिरा ॥ ब्राह्मणस्यपृथाराजन्नचकाराप्रियंतदा ॥ ५ ॥ व्यस्तेकालेपुनश्चैतिनचैतिबहुशोद्विजः ॥ सुदुर्लभमपित्यन्नंदीयतामितिसोब्रवीत् ॥ ६ ॥ कृतमेवचतत्सर्वंयथातस्मैन्यवेदयत् ॥ शिष्यवत्पुत्रवच्चैवस्वस्त्रवच्चसुसंयता ॥ ७ ॥ यथोपजोषंराजेंद्रद्विजातिप्रवरस्यसा ॥ प्रीतिमुत्पादयामासकन्यारत्नमनिंदिता ॥ ८ ॥ तस्यास्तुशीलवृत्तेनतुतोषद्विजसत्तमः ॥ अवधानेनभूयोस्याः

परंयत्नमथाकरोत् ॥ ९ ॥ तांप्रभातेचसायंचपितापप्रच्छभारत ॥ अपितुष्यतितेपुत्रिब्राह्मणःपरिचर्यया ॥ १० ॥ तंसापरममित्येवप्रत्युवाचयशस्विनी ॥ ततः प्रीतिमवापाग्र्यांकुंतिभोजोमहामनाः ॥ ११ ॥ ततःसंवत्सरेपूर्णेयदासौजपतांवरः ॥ नापश्यद्दुष्कृतंकिंचित्पृथायाःसौहृदेरतः ॥ १२ ॥ ततःप्रीतमनाभूत्वास एनांब्राह्मणोब्रवीत् ॥ प्रीतोस्मिपरमंभद्रेपरिचारेणतेशुभे ॥ १३ ॥ वरान्वृणीष्वकल्याणिदुरापान्मानुषैरिह ॥ यैस्त्वंसीमंतिनीःसर्वायशसाभिभविष्यसि ॥ ॥ १४ ॥ कुंत्युवाच कृतानिममसर्वाणियस्यामेवेदवित्तम ॥ त्वंप्रसन्नःपिताचैवकृतंविप्रवरैर्मम ॥ १५ ॥ ब्राह्मणउवाच यदिनेच्छसिमत्तस्त्वंवरं भद्रेशुचिस्मिते ॥ इमंमंत्रंगृहाणत्वमाह्वानायदिवौकसां ॥ १६ ॥ यंयंदेवंत्वमेतेनमंत्रेणावाहयिष्यसि ॥ तेनतेनवशेभद्रेस्थातव्यंतेभविष्यति ॥ १७ ॥ अकामोवासकामोवाससमेष्यतितेवशे ॥ विबुधोमंत्रसंशांतोभवेद्भृत्यइवानतः ॥ १८ ॥

॥२॥ अन्नादिनासमुदाचारःसमुपसर्पणं ॥४॥ निर्भर्त्सनंधिक्कारः अपवादोन्नादेर्दूषणं पाठांतरेऽपदेशोव्याजःअप्रिययागालनरूपया ॥५॥६॥७॥ यथोपजोषंप्रियमनतिक्रम्य ॥८॥ शीलंशमादि वृत्तंपरिचर्या अवधानंऐकाग्र्यं एतैस्तुतोष यद्वाअस्याःपृथायाःश्रेयोर्थंअवधानेनसमाधिकालेयत्नमकरोत् यत्नेनतस्याःकल्याणंचिंतितवानित्यर्थः ॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥

Digitized by Google